

Musikkonkurrence

Maurice Ravel: Gaspard de la nuit, M. 55.

Bedømmelsesdato: 3. juli 2023.

Deltagere:

- Claudio Arrau
- Vladimir Ashkenazy
- Gina Bachauer
- Larissa Dedova
- Anna Fedorova
- Andrei Gavrilov
- Reine Gianoli
- Walter Wilhelm Giesecking
- Friedrich Gulda
- David Korevaar
- Sergey Kuznetsov
- André Laplante
- Alicia de Larrocha
- Cecile Licad
- Konstantin Lifschitz
- Valentina Lisitsa
- Alexander Lonquich
- Moura Lympany
- Nao Mieno
- Chloe Ji-yeong Mun
- Edward Neeman
- Alice Sara Ott
- Ivo Pogorelich
- Anne Queffélec
- Grigory Sokolov
- Jeanne Stark
- Anna Vinnitskaya
- Earl Wild

Vindere:

- (1) Chloe Ji-yeong Mun;
- (2) Claudio Arrau;
- (3) Alice Sara Ott.

Indstilling

Antal koncertpianister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret: 47, nemlig:

Pierre-Laurent Aimard, Florian Altwegg, Martha Argerich, Claudio Arrau, Vladimir Ashkenazy, Gina Bachauer, Paul Badura-Skoda, Jean-Efflam Bavouzet, Idil Biret, Luiza Borac, Khatia Buniatishvili, Sa Chen, Larissa Dedova, Philippe Entremont, Andrei Gavrilov, Reine Gianoli, Walter Wilhelm Gieseking, Friedrich Gulda, Monique Haas, Su-yeon Kim, David Korevaar, Sergey Kuznetsov, André Laplante, Alicia de Larrocha, Cecile Licad, Konstantin Lifschitz, Valentina Lisitsa, Alexander Lonquich, Moura Lympany, Marcelle Meyer, Edward Neeman, Minoru Nojima, Alice Sara Ott, Vlado Perlemuter, Tiffany Poon, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Sviatoslav Richter, Pascal Rogé, Charles Rosen, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov, Jeanne Stark, Jean-Yves Thibaudet, Anna Vinnitskaya, Yuja Wang, Earl Wild.

Antallet af koncertpianister med fortrinsret: 209 (104 mænd, 105 kvinder)

Det følger af musikkonkurrencereglerne, at ved solistkonkurrencer kan supplikanterne plus eventuelle særpladser ikke overstige 40 (cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne": "Dommerpanelet afholder musikkonkurrencer med mindst 5 og højst 40 deltagere / deltagende hold"). Eftersom antallet af supplikanter, nemlig 47, plus antal særpladser (0 særpladser) overstiger 40, er dommerpanelet nødt til at udelukke 7 af supplikanterne fra deltagelse i nærværende konkurrence. Frasorteringen følger princippet om en præstationsbaseret adgang til musikkonkurrencerne (cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold").

Dommerpanelet har hidtil afholdt flg. 16 konkurrencer med deltagelse af pianister:

- Ludwig van Beethoven: Klaversonate nr. 21, C-dur, opus 53, "Waldstein" (bedømmelsesdato: 19. juli 2018)
- Fryderyk Chopin: 12 Études, opus 10 (bedømmelsesdato: 31. oktober 2018)
- Wolfgang Amadeus Mozart: Violinsonate nr. 18, G-dur, KV 301; Violinsonate nr. 21, E-mol, KV 304; Violinsonate nr. 35, A-dur, KV 526 (bedømmelsesdato: 25. december 2018)
- Franz Schubert: 4 Impromptus, opus 90, D 899 (bedømmelsesdato: 20. marts 2019)
- Wolfgang Amadeus Mozart: Klavertrio, B-dur, KV 502 (bedømmelsesdato: 17. august 2019)
- Maurice Ravel: Miroirs, M. 43 (bedømmelsesdato: 21. september 2019)
- Robert Schumann: Kinderszenen, opus 15 (bedømmelsesdato: 7. december 2019)
- Antonio Vivaldi: 12 Violinsonater, opus 2, nr. 1-6: nr. 1, G-mol, RV 27; nr. 2, A-dur, RV 31; nr. 3, D-mol, RV 14; nr. 4, F-dur, RV 20; nr. 5, H-mol, RV 36; nr. 6, C-dur, RV 1 (bedømmelsesdato: 24. januar 2020)

- Wolfgang Amadeus Mozart: Klaverkoncert nr. 21, C-dur, KV 467, "Elvira Madigan" (bedømmelsesdato: 26. februar 2020)
- Paul Hindemith: Klaversonate nr. 1 (1936), "Der Main"; Klaversonate nr. 2 (1936); Klaversonate nr. 3 (1936) - bedømmelsesdato: 1. august 2020
- Johannes Brahms: Klaverkvintet, F-mol, opus 34 (bedømmelsesdato: 10. marts 2021)
- Johannes Brahms: Klaverkoncert nr. 2, B-dur, opus 83 (bedømmelsesdato: 14. juli 2021)
- Ludwig van Beethoven: Klavertrio, B-dur, opus 97, "Ærkehertug" (bedømmelsesdato: 23. august 2021)
- Claude Debussy: Études, L. 136, CD 143 (bedømmelsesdato: 26. marts 2022)
- Arnold Schönberg: Klaverkoncert, opus 42 (bedømmelsesdato: 13. februar 2023)
- Richard Strauss: Violinsonate, Es-dur, opus 18, TrV 151 (bedømmelsesdato: 10. april 2023)

Gennem sin domspraksis har dommerpanelet udviklet den regel, at såfremt antallet af supplikanter til en forestående konkurrence plus eventuelle særpladser overstiger det antal pladser, der maksimalt kan besættes med supplikanter plus særpladsindehavere ved den forestående konkurrence, vil de supplikanter, som i mindst én forudgående musikkonkurrence under auspiciene af "Concours Musical Troels Vedel de Copenhague" har opnået en placering (dvs. fået en vinderplads eller en specialpris), så vidt muligt blive indstillet til deltagelse i den forestående konkurrence (cfr. konkurrencen i Wolfgang Amadeus Mozart: Violinkoncert nr. 4, D-dur, KV 218 (bedømmelsesdato: 20. juni 2020), afsnittet "Indstilling", bemærkningerne ad Augustin Dumay og Anne-Sophie Mutter).

Friedrich Gulda opnåede en 4. plads i konkurrencen om Beethovens "Waldstein"-sonate og en 4. plads i Schubert-konkurrencen; Valentina Lisitsa fik en 4. plads i Chopin-konkurrencen og en 1. plads i Schumann-konkurrencen; Philippe Entremont kom i betragtning til en 1. plads i konkurrencen om Ravels "Miroirs", Alicia de Larrocha kom i betragtning til en 2. plads, Jean-Yves Thibaudet kom i betragtning til en 3. plads, og Marcelle Meyer kom i betragtning til en 4. plads; Paul Badura-Skoda kom ind på en 1. plads i Hindemith-konkurrencen; i konkurrencen om Brahms' 2. klaverkoncert gik 1. pladsen til Yuja Wang, og 2. pladsen gik til Claudio Arrau.

På denne baggrund indstiller dommerpanelet hermed Claudio Arrau, Paul Badura-Skoda, Philippe Entremont, Friedrich Gulda, Alicia de Larrocha, Valentina Lisitsa, Marcelle Meyer, Jean-Yves Thibaudet og Yuja Wang til deltagelse i nærværende konkurrence i Ravels "Gaspard de la nuit".

Eftersom nærværende konkurrence er en konkurrence i solostykker for klaver af Maurice Ravel, og dommerpanelet tidligere har afholdt en klaversolistkonkurrence i Ravels "Miroirs", skal frasorteringen af deltagere til nærværende konkurrence indledes med en undersøgelse af, om de supplikanter, som har deltaget i konkurrencen om Ravels "Miroirs", og som ikke har opnået nogen placering (vinderplads eller specialpris) i mindst én af de ovennævnte 16 konkurrencer, har haft problemer i denne eller andre konkurrencer. Iblandt de 38 supplikanter, som ikke har opnået nogen placering (vinderplads eller specialpris) i mindst én af de ovennævnte 16 konkurrencer, har flg. 15 deltaget i konkurrencen om Ravels "Miroirs": Pierre-Laurent Aimard, Jean-Efflam Bavouzet, Reine Gianoli, Walter Wilhelm Giesekeing, Monique Haas, André

Laplante, Minoru Nojima, Vlado Perlemuter, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Sviatoslav Richter, Pascal Rogé, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov og Anna Vinnitskaya.

I konkurrencen om Ravels "Miroirs" blev samtlige deltagere, som opførte nr. 4: "Alborada del gracioso", kritiseret for deres håndtering af acciaccaturer og appoggiaturer. I det flg. ses der dog bort herfra, medmindre en deltager måtte forlade konkurrencen efter 1. runde på grund af sin håndtering af acciaccaturer og appoggiaturer.

Pierre-Laurent Aimard har til dato deltaget i 2 konkurrencer: konkurrencen i Ravels "Miroirs" og Debussy-konkurrencen. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Aimard ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Aimard gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Aimards partiturfvigende tempoforøgelser i nr. 5: "La Vallée des cloches", som Aimard baserede på Marcelle Meyer. I Debussy-konkurrencen havde Aimard ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Aimard gik videre til 2. runde, men han var dog ikke konkurrencedygtig m.h.t. artikulation og anslag (klangfarver) i 3. runde.

Jean-Efflam Bavouzet har hidtil deltaget i 2 konkurrencer: konkurrencen i Ravels "Miroirs" og Debussy-konkurrencen. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Bavouzet ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Bavouzet gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Bavouzets partiturfvigende tempoforøgelser i nr. 5: "La Vallée des cloches", som Bavouzet byggede på Marcelle Meyer. I Debussy-konkurrencen havde Bavouzet ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Bavouzet gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Bavouzets partiturfvigende tempoforøgelser i etude nr. 8, hvorved Bavouzet skilte sig ud fra mængden, og i medfør af denne kritik gik Bavouzet ikke videre til 3. runde; dermed var Bavouzet ikke tæt på at opnå en placering. Reine Gianoli har hidindtil deltaget i 2 konkurrencer: konkurrencen i Ravels "Miroirs" og Schumann-konkurrencen. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Gianoli ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Gianoli gik videre til 2. runde. I Schumann-konkurrencen havde Gianoli ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld stilperiodeforståelse. Gianoli gik videre til 2. runde. Eftersom dommerpanelet ikke havde nogen kritiske bemærkninger til Gianolis præstationer i 3. runde, var Gianoli tæt på at opnå en placering i Schumann-konkurrencen.

Walter Wilhelm Giesecking har før nærværende konkurrence deltaget i 5 konkurrencer: konkurrencen i Beethovens Waldstein-sonate, Schubert-konkurrencen, konkurrencen i Ravels "Miroirs", Schumann-konkurrencen og konkurrencen i Mozarts "Elvira Madigan"-klaverkoncert. I Beethoven-konkurrencen, der ikke var opdelt i flere runder, kæmpede Martha Argerich, Friedrich Gulda, Walter Wilhelm Giesecking og Maurizio Pollini om fjerdepladsen, der gik til Gulda. Giesecking gjorde sig altså her bemærket med en selvstændig fortolkning af Beethovens klaversonate nr. 21. I Schubert-konkurrencen havde Giesecking spilletekniske problemer (nabotangentproblemer) og gik derfor ikke videre til 2. runde. I Ravel-konkurrencen, hvor

Giesecking nåede frem til 2. runde, udmærkede Giesecking sig med en rubato-fortolkning af nr. 1: "Noctuelles"; men Gieseckings fortolkninger af nr. 2: "Oiseaux tristes", nr. 4: "Alborada del gracioso" og nr. 5: "La Vallée des cloches" var præget af så voldsomme tempoforøgelser i forhold til partituret, at dommerpanelet fandt, at Gieseckings opførelser af nr. 2, 4 og 5 var arrangementer, snarere end fortolkninger stricto sensu. I Schumann-konkurrencen var Giesecking tæt på at opnå en placering, idet Walter Wilhelm Giesecking, Ingrid Haebler, Guiomar Novaes og Maria Tipo kæmpede om fjerdepladsen, der gik til Haebler. I konkurrencen om Mozarts klaverkoncert nr. 21 røg Giesecking ud af konkurrencen efter 1. runde på grund af mangelfuld stilperiodeforståelse (for omfattende anvendelse af forte-pedalen).

Indtil nu har Monique Haas deltaget i 2 konkurrencer: konkurrencen om Ravels "Miroirs" og konkurrencen om Mozarts klaverkoncert nr. 21. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" måtte Haas forlade konkurrencen efter 1. runde, fordi hun spillede flere af appoggiaturerne i nr. 4: "Alborada del gracioso", som om de var 1800-tals acciaccaturer, hvilket fandtes uacceptabelt. Kun i barokmusikkonkurrencer giver dommerpanelet deltagerne frihed med hensyn til forsiringernes art, placering og antal. I konkurrencen om Mozarts klaverkoncert nr. 21 røg Haas ud af konkurrencen efter 1. runde på grund af mangelfuld stilperiodeforståelse (for omfattende anvendelse af forte-pedalen).

Forinden afholdelsen af nærværende konkurrence har André Laplante kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Laplante ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Laplante gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Laplantes partiturfvigende tempoforøgelser i nr. 5: "La Vallée des cloches", hvorved Laplante imidlertid skilte sig ud fra mængden.

Før nærværende konkurrence har Minoru Nojima kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Nojima spilletekniske problemer (nabotangentproblemer).

Hidtil har Vlado Perlemuter kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" måtte Perlemuter forlade konkurrencen efter 1. runde, fordi han spillede flere af appoggiaturerne i nr. 4: "Alborada del gracioso", som om de var 1800-tals acciaccaturer, hvilket fandtes uacceptabelt. Kun i barokmusikkonkurrencer giver dommerpanelet deltagerne frihed med hensyn til forsiringernes art, placering og antal.

Hidindtil har Anne Queffélec kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Queffélec ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Queffélec gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Queffélec's partiturfvigende tempoforøgelser i nr. 5: "La Vallée des cloches", som Queffélec byggede på Marcelle Meyer.

Til dato har Beatrice Rana kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Rana ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Dommerpanelet havde heller ingen andre kritiske bemærkninger til hendes præstationer. Rana gik videre til 2. runde.

Indtil nærværende konkurrence har Sviatoslav Richter deltaget i 7 konkurrencer:

Chopin-konkurrencen, konkurrencen i 3 violinsonater af Mozart, Schubert-konkurrencen,

konkurrencen om Ravels "Miroirs", Hindemith-konkurrencen, konkurrencen om Brahms' klaverkvintet og konkurrencen om Brahms' 2. klaverkoncert. I Chopin-konkurrencen havde Richter ingen spilletekniske problemer i 1. runde og heller ingen andre problemer. Richter gik videre til 2. runde, fordi han demonstrerede den påkrævede selvstændighed i værkfortolkningen. Ved konkurrencen i 3 violinsonater af Mozart, hvor Richter spillede sammen med Oleg Kagan, havde dommerpanelet ingen kritiske anmærkninger til deres præstationer bortset fra sammenspilsproblemer, der ikke tæller negativt ved indstillingen til en solistkonkurrence. I Schubert-konkurrencen havde mange af konkurrencedeltagerne nabotangentproblemer, så derfor var dommerpanelet nødt til at dispensere fra den generelle regel, at spilletekniske problemer er diskvalificerende i sig selv. I denne konkurrence kunne en koncertpianist således gå videre til 2. runde under den forudsætning, at koncertpianisten "næsten ikke har nogen spilletekniske problemer, og at pianisten skiller sig ud fra de øvrige deltagere i 1. runde ved en partiturfvigende fortolkning (eller en selvstændig videreudvikling af en partiturfvigende fortolkning) af mindst én af de opførte impromptus. Med udtrykket 'næsten ingen spilletekniske problemer' mener vi her, at det vil blive betragtet som negligabelt, hvis pianisten kun rammer én nabotangent og i øvrigt ikke har nogen spilletekniske problemer. Hvis pianisten rammer mere end én nabotangent og / eller har andre spilletekniske problemer, kan vedkommende ikke gå videre til 2. runde. Det er ligeledes en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at pianisten ikke forfægter nogen fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige. Det er imidlertid en forudsætning for deltagelse i 3. runde, at pianisten slet ikke har nogen spilletekniske problemer!" (Schubert-konkurrencen, afsnittet "Generelle bemærkninger"). Richter ramte præcis én nabotangent i impromptu nr. 4, men havde ingen andre problemer. Dermed kunne Richter gå videre til 2. runde, men ikke til 3. runde. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" måtte dommerpanelet sige farvel til Richter efter 1. runde, fordi han spillede flere af appoggiaturerne i nr. 4: "Alborada del gracioso", som om de var 1800-tals acciaccaturer, hvilket fandtes uacceptabelt. Kun i barokmusikkonkurrencer giver dommerpanelet deltagerne frihed med hensyn til forsiringernes art, placering og antal. I Hindemith-konkurrencen havde Richter ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicite musikæstetik. Richter gik videre til 2. runde. Eftersom dommerpanelet ikke havde nogen kritiske bemærkninger til Richters præstationer i 3. runde, var Richter tæt på at opnå en placering i Hindemith-konkurrencen. I konkurrencen om Brahms' klaverkvintet, hvor Richter spillede sammen med Tátrai Quartet, havde 1. violinisten i Tátrai Quartet momentvis problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats og 4. sats. Desforuden havde ensemblet sammenspilsproblemer i fugato-passagen, idet bratschisten, var for anonym i takt 67-70, 84-87, hvor bratschisten havde temaet, og disse sammenspilsproblemer manifesterede sig ved begge gennemspilninger af 3. sats, fugato-passagen (takt 67-91). Problemerne kan dog ikke tilskrives Richter, og sammenspilsproblemer tæller ikke negativt ved indstillingen til en solistkonkurrence. I konkurrencen om Brahms' 2. klaverkoncert, hvor Richter spillede sammen med Leningrad Philharmonic Orchestra, dirigeret af Evgeny Mravinsky, havde fløjtenisterne intonationsproblemer. Netop fordi Brahms' 2. klaverkoncert tildeler orkestret en bemærkelsesværdig stor rolle ved introduktion, gentagelse og udvikling af tematisk materiale, bedømte dommerpanelet selv mindre spilletekniske problemer hos orkestrene så strengt, at

Sviatoslav Richter (Leningrad Philharmonic Orchestra, dir. Evgeny Mravinsky) måtte forlade konkurrencen efter 1. runde.

Forinden afholdelsen af nærværende konkurrence har Pascal Rogé kun deltaget i én konkurrence: konkurrencen om Ravels "Miroirs". I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Rogé ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Rogé gik videre til 2. runde. Dommerpanelet udtrykte dog kritik af Rogés partiturfvigende tempoforøgelse i nr. 2: "Oiseaux tristes", hvorved Rogé ikke desto mindre skilte sig ud fra mængden, og i nr. 5: "La Vallée des cloches", hvor Rogé byggede på Marcelle Meyer.

Før nærværende konkurrence har Carol Rosenberger deltaget i 2 konkurrencer: konkurrencen om Ravels "Miroirs" og Schumann-konkurrencen. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Rosenberger ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Dommerpanelet havde heller ingen andre kritiske bemærkninger til hendes præstationer. Rosenberger gik videre til 2. runde. I Schumann-konkurrencen havde Rosenberger ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld stilperiodeforståelse. Rosenberger gik videre til 2. runde.

Indtil nu har Grigory Sokolov deltaget i 2 konkurrencer: Schubert-konkurrencen og konkurrencen om Ravels "Miroirs". I Schubert-konkurrencen ramte Sokolov et par nabotangenter i impromptu nr. 1 og nr. 4. Om dommerpanelets håndtering af nabotangentproblemer i Schubert-konkurrencen cfr. bemærkningerne supra ad Sviatoslav Richter. Desforuden forlængede Sokolov nodeværdien i forhold til partiturets angivelser for en række appoggiaturer i impromptu nr. 1, hvilket fandtes problematisk. Sokolov måtte følgelig forlade konkurrencen efter 1. runde. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Sokolov ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Sokolov gik videre til 2. runde. Dog fandt dommerpanelet, at Sokolovs anslag i nr. 2: "Oiseaux tristes" var alt for unuanceret, givet impressionismens store fokus på klangfarver (cfr. anslaget til styring / påvirkning af overtonerne, der bestemmer tonernes klangfarver (timbres, tone colours)).

Hidindtil har Anna Vinnitskaya deltaget i 3 konkurrencer: Chopin-konkurrencen, konkurrencen om Ravels "Miroirs" og Schumann-konkurrencen. I Chopin-konkurrencen havde Vinnitskaya ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld stilperiodeforståelse. Hun havde heller ingen andre problemer. Vinnitskaya gik dog ikke videre til 2. runde, fordi hun ikke demonstrerede den påkrævede selvstændighed i værkfortolkningen. I konkurrencen om Ravels "Miroirs" havde Vinnitskaya ingen spilletekniske problemer i 1. runde og ingen problemer med manglende eller mangelfuld forståelse af de opførte værkers implicitte musikæstetik. Vinnitskaya gik videre til 2. runde. I Schumann-konkurrencen havde Vinnitskaya spilletekniske problemer (nabotangentproblemer). Vinnitskaya forfægtede endvidere en partiturfvigende fortolkning af "Kinderszenen", nr. 11: "Fürchtenmachen", 3. nodesystem, takt 7-10, som i Schumann-konkurrencen også repræsenteredes af Leif Ove Andsnes, Lang Lang og Anna Szalucka. Hvem der er ophavsmand til denne partiturfvigende fortolkning, stod dog ikke klart for dommerpanelet.

Det fremgår af musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold", at dommerpanelet ved indstillingen til en musikkonkurrence, hvortil der er adgangsbegrænsning, bl.a. lægger vægt på, om supplikanten har været tæt på at opnå en placering (vinderplads eller specialpris) i én eller flere tidligere konkurrencer. Af ovenstående gennemgang af suplikanternes præstationer ved tidligere musikkonkurrencer fremgår det, at Reine Gianoli, Walter Wilhelm Giesecking og Sviatoslav Richter har været tæt på at opnå en placering i tidligere konkurrencer. På denne baggrund indstiller dommerpanelet hermed Reine Gianoli, Walter Wilhelm Giesecking og Sviatoslav Richter til deltagelse i nærværende konkurrence.

De resterende suplikanter, hvis præstationer dommerpanelet nu skal evaluere, er: Pierre-Laurent Aimard, Jean-Efflam Bavouzet, Monique Haas, André Laplante, Minoru Nojima, Vlado Perlemuter, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Pascal Rogé, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov og Anna Vinnitskaya.

Det fremgår ligeledes af musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold", at dommerpanelet ved indstillingen til en solistkonkurrence, hvortil der er adgangsbegrænsning, bl.a. lægger vægt på, om supplikanten har udmærket sig i én eller flere solistkonkurrencer med en selvstændig fortolkning eller en omfattende videreudvikling af en allerede eksisterende fortolkning. Af ovenstående gennemgang af suplikanternes præstationer ved tidligere musikkonkurrencer fremgår det, at Jean-Efflam Bavouzet, André Laplante og Pascal Rogé har udmærket sig i én eller flere solistkonkurrencer med en selvstændig fortolkning eller en omfattende videreudvikling af en allerede eksisterende fortolkning. På denne baggrund indstiller dommerpanelet hermed Jean-Efflam Bavouzet, André Laplante og Pascal Rogé til deltagelse i nærværende konkurrence.

De resterende suplikanter, hvis præstationer dommerpanelet nu skal evaluere, er: Pierre-Laurent Aimard, Monique Haas, Minoru Nojima, Vlado Perlemuter, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov og Anna Vinnitskaya.

Det fremgår af musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold", at dommerpanelet ved indstillingen til en musikkonkurrence, hvortil der er adgangsbegrænsning, også lægger vægt på, om supplikanten har været i stand til at nå frem til 2. runde i én eller flere konkurrencer med mindst 2 runder. Idet vi medtæller de suplikanter, som i Chopin-konkurrencen eller Schubert-konkurrencen ville være gået videre til 2. runde, hvis det i disse konkurrencer ikke havde været en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at koncertpianisten fremlagde en selvstændig fortolkning af mindst ét af de opførte solostykker, har flg. af de 9 resterende suplikanter været i stand til at nå frem til 2. runde i én eller flere konkurrencer med mindst 2 runder: Pierre-Laurent Aimard, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov og Anna Vinnitskaya.

Det fremgår af musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold", at dommerpanelet ved indstillingen til en musikkonkurrence, hvortil

der er adgangs begrænsning, altid lægger vægt på, om supplikanten har haft spilletekniske problemer eller stilperiodeforståelsesproblemer (klassisk musik) / problemer med forståelse af den implicitte musikæstetik, der ligger bag de opførte værker (moderne kompositionsmusik). Af de resterende 6 supplikanter har flg. hverken haft spilletekniske problemer eller stilperiodeforståelsesproblemer (klassisk musik) / problemer med forståelse af den implicitte musikæstetik, der ligger bag de opførte værker (moderne kompositionsmusik): Pierre-Laurent Aimard, Anne Queffélec, Beatrice Rana, Carol Rosenberger.

Det fremgår af musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om udvælgelsen af musikkonkurrencernes deltagere / deltagende hold", at dommerpanelet ved indstillingen til en musikkonkurrence, hvortil der er adgangs begrænsning, også lægger vægt på, i hvor mange konkurrencer supplikanten har deltaget. Jo flere konkurrencer, desto større er forventningerne til resultater. De 4 resterende supplikanter har deltaget i flg. antal konkurrencer: Pierre-Laurent Aimard (2), Anne Queffélec (1), Beatrice Rana (1), Carol Rosenberger (2). Af disse resterende 4 supplikanter har Anne Queffélec og Beatrice Rana altså klaret sig bedst, Pierre-Laurent Aimard og Carol Rosenberger dårligst.

På denne baggrund indstiller dommerpanelet hermed Anne Queffélec og Beatrice Rana til deltagelse i nærværende konkurrence.

Af de i alt 47 supplikanter til nærværende konkurrence i Ravels "Gaspard de la nuit" bliver flg. 7 koncertpianister udelukket fra deltagelse: Pierre-Laurent Aimard, Monique Haas, Minoru Nojima, Vlado Perlemuter, Carol Rosenberger, Grigory Sokolov og Anna Vinnitskaya.

For at kunne afgøre, hvem af de ekskluderede supplikanter der kan få adgang til nærværende konkurrence for det tilfældes skyld, at dommerpanelet modtager afbud, skal de udelukkede supplikanter rangordnes efter præstationer (den bedste er nr. 1, den ringeste nr. 7):

1. Carol Rosenberger
2. Pierre-Laurent Aimard
3. Grigory Sokolov
4. Anna Vinnitskaya
5. Vlado Perlemuter
6. Monique Haas
7. Minoru Nojima

Spilleliste

Claudio Arrau spiller nr. 1-3

Vladimir Ashkenazy spiller nr. 1-3

Gina Bachauer spiller nr. 2

Larissa Dedova spiller nr. 1-3

Anna Fedorova spiller nr. 1-3

Andrei Gavrilov spiller nr. 1-3

Reine Gianoli spiller nr. 1

Walter Wilhelm Giesekeing spiller nr. 1-3
Friedrich Gulda spiller nr. 1-3
David Korevaar spiller nr. 1-3
Sergey Kuznetsov spiller nr. 1-3
André Laplante spiller nr. 1-3
Alicia de Larrocha spiller nr. 1-3
Cecile Licad spiller nr. 1-3
Konstantin Lifschitz spiller nr. 3
Valentina Lisitsa spiller nr. 1
Alexander Lonquich spiller nr. 1-3
Moura Lympany spiller nr. 1
Nao Mieno spiller nr. 1-3
Chloe Ji-yeong Mun spiller nr. 1-3
Edward Neeman spiller nr. 1-3
Alice Sara Ott spiller nr. 1-3
Ivo Pogorelich spiller nr. 1-3
Anne Queffélec spiller nr. 3
Grigory Sokolov spiller nr. 1-3
Jeanne Stark spiller nr. 1
Anna Vinnitskaya spiller nr. 1-3
Earl Wild spiller nr. 1-3

2. runde

Deltagere:

- Claudio Arrau
- Vladimir Ashkenazy
- Gina Bachauer
- Larissa Dedova
- Andrei Gavrilov
- Reine Gianoli
- Friedrich Gulda
- David Korevaar
- Sergey Kuznetsov
- André Laplante
- Alicia de Larrocha
- Konstantin Lifschitz
- Alexander Lonquich
- Moura Lympany
- Nao Mieno
- Chloe Ji-yeong Mun
- Edward Neeman
- Alice Sara Ott

- Ivo Pogorelich
- Anne Queffélec
- Grigory Sokolov
- Jeanne Stark
- Anna Vinnitskaya
- Earl Wild

3. runde

Deltagere:

- Claudio Arrau
- Alexander Lonquich
- Moura Lympany
- Nao Mieno
- Chloe Ji-yeong Mun
- Alice Sara Ott
- Ivo Pogorelich
- Grigory Sokolov
- Anna Vinnitskaya

Generelle bemærkninger

Velkommen til denne konkurrence i impressionistiske solostykker for klaver af Maurice Ravel! Udgangspunktet for konkurrencen er Maurice Ravel: Gaspard de la nuit, M. 55, der omfatter 3 solostykker for klaver: "Ondine", "Le Gibet" og "Scarbo". Det er en forudsætning for deltagelse i konkurrencen, at hver enkelt koncertpianist opfører mindst ét af disse 3 solostykker for klaver in extenso. For hver enkelt koncertpianist omfatter bedømmelsen kun de solostykker, som vedkommende opfører in extenso. Der afholdes 3 runder i denne konkurrence. Det er en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at koncertpianisten ikke har nogen spilletekniske problemer, samt at koncertpianisten ikke har så store problemer med forståelsen af den implicite musikæstetik, der ligger bag de opførte værker, eller så store problemer med fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige, at koncertpianisten ikke er konkurrencedygtig.

I 2. runde vil dommerpanelet fokusere på koncertpianisternes værkfortolkninger i henseende til tempo set i lyset af programmerne bag Ravels 3 solostykker. I 3. runde vil dommerpanelet fokusere på koncertpianisternes værkfortolkninger i henseende til dynamik, anslag (klangfarver) og betoning set i lyset af programmerne bag Ravels 3 solostykker.

Deltagerne i nærværende konkurrence er fundet på flg. vis:

- koncertpianister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret (cfr. afsnittet "Indstilling" supra)

- ved en tilfældig søgning på YouTube har dommerpanelet fundet de øvrige relevante bidrag

Philippe Entremont har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Carol Rosenberger (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Paul Badura-Skoda har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Pierre-Laurent Aimard (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Luiza Borac har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Grigory Sokolov (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Marcelle Meyer har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Anna Vinnitskaya (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Idil Biret har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Vlado Perlemuter (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Pierre-Laurent Aimard har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Monique Haas (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Martha Argerich har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Minoru Nojima (cfr. afsnittet "Indstilling" supra, in fine).

Pascal Rogé har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Anna Fedorova.

Khatia Buniatishvili har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Nao Mieno.

Florian Altwegg har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Ivo Pogorelich.

Yuja Wang har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Chloe Ji-yeong Mun.

Jean-Efflam Bavouzet, Sa Chen, Monique Haas, Su-yeon Kim, Minoru Nojima, Vlado Perlemuter, Tiffany Poon, Beatrice Rana, Sviatoslav Richter, Charles Rosen, Carol Rosenberger og Jean-Yves Thibaudet har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. De pladser på listen over deltagere, som herved er blevet ledige, forbliver vakante.

Ved bedømmelsen af deltagerne i denne konkurrence har dommerpanelet konsulteret førsteudgaven af Ravels "Gaspard de la nuit" (Paris: Durand & Fils, 1909).

Ravels værk "Gaspard de la nuit" har den fulde titel: "Gaspard de la nuit. 3 poèmes pour piano d'après Aloysius Bertrand", idet Ravels værk med musikalske midler forsøger at illustrere 3 prosadigte af Aloysius Bertrand: (1) Ondine; (2) Le Gibet; (3) Scarbo. Titlen på Ravels samling

af solostykker for klaver, "Gaspard de la nuit", der betyder "nattens skatmester" (cfr. H.H. Stuckenschmidt: Maurice Ravel. Variationen über Person und Werk. Frankfurt am Main: Suhrkamp Verlag, 1966, side 144), er titlen på den digtsamling af Aloysius Bertrand, som de 3 digte, der ledsager Ravels solostykker, er taget fra (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 143). Den første udgave af Bertrands digtsamling "Gaspard de la nuit" blev publiceret i Paris i 1842, året efter Bertrands død, på foranledning af Sainte-Beuve; men Ravels solostykker bygger på en udgave af Bertrands digtsamling, der blev publiceret i "Mercure de France" i 1908 (cfr. kildeangivelserne i førsteudgaven af Ravels "Gaspard de la nuit" (Paris: Durand & Fils, 1909) og Theo Hirsbrunner: Maurice Ravel und seine Zeit. 2., erweitere und überarbeitete Auflage. Laaber: Laaber-Verlag, 2014, side 191).

En undine (fransk: ondine) er i folkeovertroen en havfrue, dvs. et overnaturligt væsen, der lever i vand (e.g. havet, en flod, et springvand). Undinen har en kvindelig overkrop og en fiskehale som underkrop. Aloysius Bertrands digt "Ondine" bygger på et vandresagn om havkongen og hans døtre, havfruerne. Også H.C. Andersens eventyr: "Den lille Havfrue" (1837) tager sit afsæt i dette vandresagn. Det er formentlig et motiv fra det bagvedliggende vandresagn, at en havfrue bliver ulykkeligt forelsket i en dødelig mand, for dette motiv er fælles for Bertrands prosadigt "Ondine" og H.C. Andersens eventyr: "Den lille Havfrue".

Den énstemmige melodi i Ravels "Ondine", side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, skal formentlig symbolisere havfruens frieri til en (dødelig) mand, nemlig digtets mandlige førstepersonsfortæller, cfr. Bertrands "Ondine", 4. strofe:

"Sa chanson murmurée, elle me supplia de recevoir son anneau à mon doigt, pour être l'époux d'une Ondine, et de visiter avec elle son palais, pour être le roi des lacs"

("Hendes sang (var noget der blev) mumlet: hun bad mig om at modtage sin ring til min finger for at være [dvs. for at blive] en havfrues ægtemand, og hun bad mig om at besøge sit palads sammen med hende, for at være [dvs. for at blive] søernes konge", min oversættelse, TVK).

Havfruens lidt barnagtige måde at tale fransk på ('pour être' i betydningen 'pour devenir' er børnesprog på fransk), der gengives i indirekte tale, skal måske indikere en aldersforskel mellem havfruen og digtets mandlige førstepersonsfortæller, som hun frier til.

Noget af det mest gådefulde ved Ravels solostykke "Ondine" er tempoangivelserne, givet at hele solostykket er skrevet på en måde, der synes at invitere til en ækvilibrisk spillestil med et højt tempo. Til og med havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er tempovalget langsomt ("Lent" (side 3), "Un peu plus lent" (side 11), "Encore plus lent" (side 12), "Très lent" (side 13)). Først da den mandlige førstepersonsfortæller afviser havfruens tilnærmelser, ændres tempovalget drastisk til "Rapide" (side 14). Hvorfor vælger Ravel dette abrupte temposkift? Forklaringen kunne være, at de langsomme tempi frem til og med havfruens frieri skal symbolisere, at havfruen svømmer langsomt og selvsikkert rundt, indtil hun bliver afvist. Afvisningen af hendes frieri fremkalder et pludseligt temposkift, der skal symbolisere hendes frustrationer over afvisningen. Tempoangivelserne i Ravels "Ondine" skal altså symbolisere havfruens sindsstemning: først roligt og selvsikkert (langsomme tempi), senere oprevet og frustreret over afvisningen (hurtigt tempo).

I Ravels "Le Gibet" repræsenterer dronen på Ais/B en kirkeklokke (cfr. Bertrands "Le Gibet", 6. strofe: "C'est la cloche qui tinte aux murs d'une ville sous l'horizon ...").

Scarbo er en bankeånd fra folkeovertroen (cfr. Hirsbrunner, op.cit., side 198), dvs. et spøgelse, der ved nattetide melder sin ankomst med bankelyde, idet den vækker og forskrækker mennesker, når de sover om natten. I Ravels "Scarbo" skal de mange pauser, der hver især strækker sig over én eller flere hele takter (side 23, takt 7, 14, 30, 31; side 25, takt 1-3, 40; side 26, takt 11; side 34, takt 30, 37; side 41, takt 21), formentlig illustrere, at spøgelsesmomentet forsvinder.

Tekniske problemer

Valentina Lisitsa: Lisitsa, der spiller efter hukommelsen, har omfattende nobotangentproblemer (hukommelsesproblemer?) i nr. 1: "Ondine", side 14, første nodesystem.

Cecile Licad: Licad, der spiller efter hukommelsen, rammer som den første node i melodistemmen i nr. 1: "Ondine", på side 6, 2. nodesystem, takt 1, én forkert tangent, hvorefter hun spiller hele melodistemmen korrekt begyndende med Ais4.

Anna Fedorova: Fedorova, der spiller efter hukommelsen, glemmer i nr. 1: "Ondine", side 14, 5. nodesystem, sidste takt plus de sidste 7 32-dele i næstsidste takt fra Ais5/Eis5.

Alicia de Larrocha: På live-optagelsen er der en smule elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Gina Bachauer: På pladeoptagelsen er der en hel del elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Walter Wilhelm Giesecking: På pladeoptagelsen er der en smule elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Moura Lympany: På live-optagelsen er der en smule elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Earl Wild: På pladeoptagelsen er der en smule elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Grigory Sokolov: På live-optagelsen er der en hel del elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Reine Gianoli: På pladeoptagelsen er der en smule elektroakustisk støj, som formentlig skyldes slitage på optagelsesmediet eller konverteringen af lydsporet fra analogt til digitalt.

Øvrige bemærkninger A

Walter Wilhelm Giesecking: I sin opførelse af nr. 3: "Scarbo" springer Giesecking de første 8 takter over. En opførelse, der udelader noder, som ikke er forsiringer, er efter dommerpanelets opfattelse udtryk for en uantagelig fortolkning! I de første 6 takter af "Scarbo" introducerer Ravel et motiv, hvorefter han gentager dette motiv i takt 8-13 med højrehånden transponeret en oktav ned, idet takt 7 er en generalpause (form: ABA'). Inden for komposition er det god latin at introducere et nyt tema / motiv og derefter gentage temaet / motivet - eventuelt i modificeret

form - én gang. De første 13 takter af "Scarbo" er altså skrevet helt efter bogen. Der er intet at kritisere!

Øvrige bemærkninger B

Friedrich Gulda: I nr. 1: "Ondine" indikerer partiturets tempoangivelser et langsomt tempovalg til og med havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5 ("Lent" (side 3), "Un peu plus lent" (side 11), "Encore plus lent" (side 12), "Très lent" (side 13)). I tempofølgen "Lent" (side 3), "Un peu plus lent" (side 11), "Encore plus lent" (side 12), "Très lent" (side 13) betyder "lent" ikke nødvendigvis *lento*, men blot et tempo, der er langsommere end andante. Koncertpianistens tempo i begyndelsen af "Ondine" bør derfor være langsommere end andante. Guldas tempo i begyndelsen af "Ondine" er imidlertid andante, hvilket er for hurtigt (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra, analysen af tempoangivelserne i "Ondine"). Guldas gennemsnitstempo i "Ondine" frem til havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er også for hurtigt (cfr. afsnittet "Noter A" infra). Gulda holder gennemgående for højt et tempo i "Le Gibet", cfr. bemærkningerne infra ad Vladimir Ashkenazy.

Reine Gianoli: Gianolis tempo i begyndelsen af "Ondine" er andante, hvilket er for hurtigt, cfr. bemærkningerne supra ad Friedrich Gulda. Gianolis gennemsnitstempo i "Ondine" frem til havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er også for hurtigt (cfr. afsnittet "Noter A" infra).

Alicia de Larrocha: Larrochas gennemsnitstempo i "Ondine" frem til havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er for hurtigt (cfr. bemærkningerne supra ad Reine Gianoli og afsnittet "Noter A" infra).

Sergey Kuznetsov: Kuznetsovs tempo i begyndelsen af "Ondine" er andante, hvilket er for hurtigt, cfr. bemærkningerne supra ad Friedrich Gulda. Kuznetsovs gennemsnitstempo i "Ondine" frem til havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er også for hurtigt (cfr. bemærkningerne supra ad Reine Gianoli og afsnittet "Noter A" infra).

Vladimir Ashkenazy: Ashkenazys tempo i begyndelsen af "Ondine" er andante, hvilket er for hurtigt, cfr. bemærkningerne supra ad Friedrich Gulda. Ashkenazys gennemsnitstempo i "Ondine" frem til havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, er også for hurtigt (cfr. bemærkningerne supra ad Reine Gianoli og afsnittet "Noter A" infra). I Ravels "Le Gibet" spiller Ashkenazy gennemgående alt for hurtigt. Døden er det overordnede tema i Bertrands digt "Le Gibet", og Ravels musik i "Le Gibet" skal derfor lyde sørgelig. Den sørgelige stemning i Bertrands digt kan imidlertid ikke realiseres med det tempo (et hurtigt andante), som Ashkenazy vælger. I "Scarbo" er Ashkenazys gennemsnitstempo et langsomt andante, hvilket er for langsomt, cfr. bemærkningerne infra ad Konstantin Lifschitz.

Edward Neeman: Neemans tempo i begyndelsen af "Ondine" er andante, hvilket er for hurtigt, cfr. bemærkningerne supra ad Friedrich Gulda. I "Le Gibet" holder Neeman gennemgående for højt et tempo, cfr. bemærkningerne supra ad Vladimir Ashkenazy.

David Korevaar: Korevaars tempo i begyndelsen af "Ondine" er andante, hvilket er for hurtigt, cfr. bemærkningerne supra ad Friedrich Gulda. I "Le Gibet" holder Korevaar gennemgående for højt et tempo, cfr. bemærkningerne supra ad Vladimir Ashkenazy.

André Laplante: Laplantes tempo i "Ondine", side 14, første nodesystem, hvor tempoangivelsen er "rapide", er for langsomt set i forhold til tempoet i det foregående.

Larissa Dedova: I "Ondine" spiller Dedova generelt for langsomt i de spilleteknisk sværeste passager, så at de spilletekniske udfordringer bliver for små. Ifølge Ravel er "Le Gibet" det eneste af de 3 solostykker i "Gaspard de la nuit", som en almindelig pianist ville være i stand til at spille (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 147). I modsætning til "Le Gibet" stiller både "Ondine" og "Scarbo" koncertpianisten over for betydelige spilletekniske udfordringer. Derfor må "Ondine" ikke spilles så langsomt, at de spilletekniske udfordringer bliver for små (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 146, Vlado Perlemuters omtale af "Ondine"). I "Scarbo" er Dedovas gennemsnitstempe et langsomt andante, hvilket er for langsomt, cfr. bemærkningerne infra ad Konstantin Lifschitz.

Jeanne Stark: I "Ondine" spiller Stark generelt for langsomt i de spilleteknisk sværeste passager, cfr. bemærkningerne supra ad Larissa Dedova.

Gina Bachauer: Bachauer holder gennemgående for højt et tempo i "Le Gibet", cfr. bemærkningerne supra ad Vladimir Ashkenazy.

Andrei Gavrilov: Gavrilov holder gennemgående for højt et tempo i "Le Gibet", cfr. bemærkningerne supra ad Vladimir Ashkenazy.

Earl Wild: Wild holder gennemgående for højt et tempo i "Le Gibet", cfr. bemærkningerne supra ad Vladimir Ashkenazy.

Konstantin Lifschitz: Ifølge Ravel er "Le Gibet" det eneste af de 3 solostykker i "Gaspard de la nuit", som en almindelig pianist ville være i stand til at spille (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 147). Ravel fremhævede selv, at han med "Scarbo" havde villet skrive et solostykke, der stillede koncertpianisten over for endnu større spilletekniske udfordringer end Mily Balakirevs klaverfantasi "Islamey" (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 147). Derfor må "Scarbo" ikke spilles så langsomt, at de spilletekniske udfordringer bliver for små. Partiturtempoet i "Scarbo" er "modéré", dvs. moderato. Lifschitz' hurtigste tempo i "Scarbo" er imidlertid et langsomt andante, hvilket er for langsomt. Det følger endvidere af den version af Bertrands prosadigt "Scarbo", som ligger til grund for Ravels solostykke "Scarbo", at Scarbo dukker pludseligt op - uden forvarsel - og forsvinder lige så hurtigt igen. Ravels solostykke "Scarbo" skal med sit tempo illustrere den hurtighed, hvormed Scarbo bevæger sig.

Anne Queffélec: I "Scarbo" er Queffélec's gennemsnitstempe et langsomt andante, hvilket er for langsomt, cfr. bemærkningerne supra ad Larissa Dedova og Konstantin Lifschitz.

Noter A

Opførelsesvarighed for deltagerne i 2. runde [ved live-koncerter er entre på scenen, pauser, publikumsklapsalver og sortie fraregnet; ved pladeindspilninger er tomt lydspor fraregnet]:

I: Ondine

II: Le Gibet

III: Scarbo

Claudio Arrau:

00:01 til 06:45 (I); 06:56 til 13:32 (II); 13:43 til 22:10 (III)
06:44 (I); 06:36 (II); 08:27 (III)

Vladimir Ashkenazy:

00:00 til 06:13 (I); 06:21 til 10:59 (II); 11:12 til 21:25 (III)
06:13 (I); 04:38 (II); 10:13 (III)

Gina Bachauer:

00:00 til 05:02 (II)
05:02 (II)

Larissa Dedova:

00:03 til 07:42 (I); 07:51 til 15:03 (II); 15:19 til 25:43 (III)
07:39 (I); 07:12 (II); 10:24 (III)

Andrei Gavrilov:

00:03 til 06:32 (I); 06:40 til 11:50 (II); 12:04 til 21:11 (III)
06:29 (I); 05:10 (II); 09:07 (III)

Reine Gianoli:

00:01 til 06:10 (I)
06:09 (I)

Friedrich Gulda:

00:00 til 05:31 (I); 05:39 til 10:26 (II); 10:39 til 19:44 (III)
05:31 (I); 04:47 (II); 09:05 (III)

David Korevaar:

00:05 til 06:31 (I); 06:46 til 12:15 (II); 12:24 til 21:37 (III)
06:26 (I); 05:29 (II); 09:13 (III)

Sergey Kuznetsov:

00:07 til 06:19 (I); 00:07 til 06:04 (II); 00:07 til 08:54 (III)
06:12 (I); 05:57 (II); 08:47 (III)

André Laplante:

00:00 til 07:03 (I); 07:17 til 13:37 (II); 13:48 til 23:06 (III)
07:03 (I); 06:20 (II); 09:18 (III)

Alicia de Larrocha:

00:03 til 06:13 (I); 06:21 til 12:31 (II); 12:40 til 21:49 (III)
06:10 (I); 06:10 (II); 09:09 (III)

Konstantin Lifschitz:

00:03 til 11:30 (III)
11:27 (III)

Alexander Lonquich:

00:01 til 06:38 (I); 00:00 til 07:18 (II); 00:00 til 09:30 (III)
06:37 (I); 07:18 (II); 09:30 (III)

Moura Lympany:

11:08 til 17:58 (I)
06:50 (I)

Nao Mieno:

00:05 til 06:45 (I); 07:04 til 13:08 (II); 13:27 til 22:47 (III)
06:40 (I); 06:04 (II); 09:20 (III)

Chloe Ji-yeong Mun:

00:05 til 06:32 (I); 06:49 til 13:12 (II); 13:23 til 21:55 (III)
06:27 (I); 06:23 (II); 08:32 (III)

Edward Neeman:

00:09 til 06:32 (I); 00:04 til 05:28 (II); 05:37 til 07:29 + 00:00 til 07:25 (III)
06:23 (I); 05:24 (II); 09:17 (III)

Alice Sara Ott:

00:03 til 06:25 (I); 06:35 til 14:30 (II); 14:43 til 24:18 (III)
06:22 (I); 07:55 (II); 09:35 (III)

Ivo Pogorelich:

00:13 til 07:24 (I); 07:37 til 14:17 (II); 14:29 til 23:46 (III)
07:11 (I); 06:40 (II); 09:17 (III)

Anne Queffélec:

00:00 til 10:06 (III)
10:06 (III)

Grigory Sokolov:

00:00 til 06:18 (I); 06:28 til 13:48 (II); 14:03 til 23:34 (III)
06:18 (I); 07:20 (II); 09:31 (III)

Jeanne Stark:

00:06 til 07:57 (I)
07:51 (I)

Anna Vinnitskaya:

00:01 til 06:37 (I); 06:45 til 13:04 (II); 13:17 til 22:55 (III)
06:36 (I); 06:19 (II); 09:38 (III)

Earl Wild:

24:11 til 30:36 (I); 30:51 til 36:36 (II); 36:45 til 45:52 (III)
06:25 (I); 05:45 (II); 09:07 (III)

Noter B

Fortolkning af "Ondine" blandt deltagerne i 3. runde:

Claudio Arrau: konkurrerer ikke på dynamik.

Alexander Lonquich: ingen partiturfvigende dynamik.

Moura Lympny: næsten ingen interesse for dynamik.

Nao Mieno: konkurrerer ikke på dynamik.

Chloe Ji-yeong Mun: ingen partiturfvigende dynamik.

Alice Sara Ott: ingen partiturfvigende dynamik, men nogle få bemærkelsesværdige partiturfvigende betoning (f.eks. på side 9, 2. nodesystem, sidste node i bassen).

Ivo Pogorelich: ingen partiturfvigende dynamik.

Grigory Sokolov: konkurrerer ikke på dynamik.

Anna Vinnitskaya: udviser en begrænset interesse for dynamik.

Noter C

Melodistemmerne i Ravels solostykke "Le Gibet" repræsenterer dyrene i Bertrands digt "Le Gibet":

- Side 17, takt 6 - side 18, takt 5: Græshoppe
- Side 18, takt 6-13: Flue
- Side 19, takt 1 - side 20, takt 1, første akkord: Bille
- Side 20, takt 1, 2. akkord - side 20, takt 5: Edderkop

Fortolkning af "Le Gibet" blandt deltagerne i 3. runde:

Claudio Arrau: Græshoppen og billen er dynamisk set lidt mere fremtrædende, end partituret tilsiger. Fremhævelse af dronen på dyremelodistemmernes bekostning. Begrænset interesse for klangfarver.

Alexander Lonquich: Større dynamiske udsving i græshoppe-passagen og bille-passagen end hos Arrau. Stor interesse for klangfarver.

Nao Mieno: Græshoppe-passagen og bille-passagen spilles gennemgående kraftigere end flue-passagen og edderkop-passagen, dog ingen større dynamiske udsving inden for hver enkelt af disse passager. Meget begrænset interesse for klangfarver.

Chloe Ji-yeong Mun: Græshoppe-passagen er dynamisk set lidt mere fremtrædende, end partituret påbyder. I bille-passagen er dynamikken ppp - pp, dvs. gennemgående svagere, end partituret foreskriver. Stor interesse for klangfarver.

Alice Sara Ott: Græshoppen og billen er dynamisk set lidt mere fremtrædende, end partituret tilsiger. Stor interesse for klangfarver.

Ivo Pogorelich: Større dynamiske udsving i græshoppe-passagen og bille-passagen end hos Lonquich. Stor interesse for klangfarver.

Grigory Sokolov: Græshoppe-passagen og bille-passagen spilles gennemgående kraftigere end flue-passagen og edderkop-passagen, dog ingen større dynamiske udsving inden for hver enkelt af disse passager. Ingen interesse for klangfarver.

Anna Vinnitskaya: Græshoppe-passagen er dynamisk set lidt mindre fremtrædende i forhold til de øvrige dyrepassager, end partituret foreskriver. I bille-passagen er dynamikken ppp - p, dvs. de dynamiske udsving i bille-passagen er større, end partituret påbyder. Stor interesse for klangfarver.

Afgørelse

Således som det er forklaret ovenfor (cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra, bemærkningerne ad Konstantin Lifschitz), er "Le Gibet" ifølge Ravel det eneste af de 3 solostykker i "Gaspard de la nuit", som en almindelig pianist ville være i stand til at spille (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 147). Ravel fremhævede selv, at han med "Scarbo" havde villet skrive et solostykke, der stillede koncertpianisten over for endnu større spilletekniske udfordringer end Mily Balakirevs klaverfantasi "Islamey" (cfr. Stuckenschmidt, op.cit., side 147). Derfor må "Scarbo" ikke spilles så langsomt, at de spilletekniske udfordringer bliver for små. "Scarbo" er skrevet for koncertpianister, der er fartdjævle, og som ikke bryder sig om hastighedsbegrænsninger. Netop fordi de spilletekniske udfordringers størrelse i "Scarbo" afhænger af koncertpianistens tempovalg, må koncertpianistens tempovalg betragtes som den

vigtigste parameter ved bedømmelsen af de opførelser af "Scarbo", som deltagerne i 3. runde præsenterer.

Blandt deltagerne i 3. runde skiller Claudio Arrau og Chloe Ji-yeong Mun sig ud fra mængden, idet de begge spiller "Scarbo" mindst 45 sekunder hurtigere end de øvrige deltagere (cfr. afsnittet "Noter A" supra og deltagerlisten for 3. runde). Men til trods for at tempovalg er den vigtigste parameter ved bedømmelsen af de opførelser af "Scarbo", som deltagerne i 3. runde præsenterer, er tempovalg ikke den eneste relevante parameter. I konkurrencen om Maurice Ravel: *Miroirs*, M. 43 (bedømmelsesdato: 21. september 2019) kritiserede dommerpanelet i 1. runde H.J. Lims opførelser af "Miroirs", nr. 1: "Noctuelles" og nr. 2: "Oiseaux tristes" for en bemærkelsesvis mangel på interesse og forståelse for musikkens emotionelle side, idet Lim insisterede på at spille disse stykker væsentlig hurtigere end alle konkurrencens øvrige deltagere, så at hendes opførelser af disse solostykker fik musikken til at fremstå som en meningsløs motorsavsmassakre. Også hendes opførelse af nr. 3: "Une Barque sur l'océan" var blandt de hurtigste (cfr. konkurrencen om Maurice Ravel: *Miroirs*, M. 43 (bedømmelsesdato: 21. september 2019), afsnittet "Øvrige bemærkninger A", in fine). Kan samme kritik med føje rejses imod opførelserne af "Scarbo" hos Arrau og Mun i nærværende Ravel-konkurrence? Nej selvsagt ikke, for i så fald ville dommerpanelet have bortvist Arrau og Mun efter 1. runde. Deres præstationer i "Scarbo" har således også en musikæstetisk dimension. Med mindre det opførte værk er udtænkt som en efterligning af meningsløse maskinlyde eller andre meningsløse lyde (cfr. de italienske futurister), eller værket på anden vis bryder med alle gængse forestillinger om orden og sammenhæng i et musikalsk værk, skal det opførte værk fremstå som en ordnet og meningsfuld helhed, også når koncertpianisten forøger tempoet i forhold til partiturets tempoangivelser.

Betragter man kun opførelserne af "Scarbo", har Arrau en konkurrencefordel i forhold til Mun, thi Arraus opførelse er fra 1963, Muns opførelse fra 2021, så Mun tilslutter sig Arraus gennemsnitstempe, ikke omvendt, idet Arrau spiller "Scarbo" på 8 minutter og 27 sekunder, medens Mun spiller "Scarbo" på 8 minutter og 32 sekunder (cfr. afsnittet "Noter A" supra). I "Ondine" fremstår Arrau og Mun som jævnbyrdige. I "Le Gibet" er forskellen mellem deres værkfortolkninger dog større. I "Le Gibet" (og i "Ondine") vælger Mun næsten det samme gennemsnitstempe som Arrau (cfr. afsnittet "Noter A" supra). Men i andre henseender end tempo skiller vandene imellem Arrau og Mun ved opførelsen af "Le Gibet" (cfr. afsnittet "Noter C" supra). Rent dynamisk sætter Arrau et større fokus på græshoppen og billen, end partituret lægger op til. Arraus prioritering mellem dyremelodistemmerne i "Le Gibet" vinder tilslutning fra alle de øvrige deltagere i 3. runde, som opfører "Le Gibet", med undtagelse af Mun og Vinnitskaya. Mun går enegang med en dynamisk nedprioritering af bille-passagen, så at græshoppe-passagen hos Mun fremstår som den mest markante. Muns prioritering mellem græshoppe-passagen og bille-passagen er efter dommerpanelets opfattelse den mest overbevisende, da græshopper synger og dermed larmer mere end fluer, biller og edderkopper. Bertrands digt fremhæver også græshoppens sang (cfr. Bertrands digt "Le Gibet", 2. strofe: "Serait-ce quelque grillon qui chante ...?"). Vinnitskayas dynamiske nedprioritering af græshoppe-passagen virker af samme grund kontraintuitiv.

Imidlertid er forskellen mellem Arraus begrænsede interesse for klangfarver i "Le Gibet" og Muns store interesse for klangfarver i samme værk lige så væsentlig som forskellen mellem deres dynamiske prioriteringer. For "Gaspard de la nuit" tilhører Ravels impressionistiske

periode, og klangfarver er et kardinalpunkt i impressionismens musikæstetik. Af de 3 solostykker i Ravels "Gaspard de la nuit" er det især "Le Gibet", som inviterer til en fokusering på klangfarver: "[Le Gibet] bildet in dem dreiteiligen, sonatenartigen Zyklus den langsamen Satz. Um so größer aber ist die Kunst der Klangfarbenordnung und -registrierung, die der "Gibet" erfordert. Besonders wenn man Ravels Vorschrift einer absoluten Strenge des Zeitmaßes erfüllen will. Das Stück ist mehrschichtig. Es hat im Gegensatz zu den beiden anderen eine nahezu orchestrale Klangpalette" (Stuckenschmidt, op.cit., side 147). Efter dommerpanelets vurdering er Arrau begrænsede interesse for klangfarver i "Le Gibet" i sig selv en forhindring for, at Arrau kan få førstepladsen, grundet klangfarvers centrale rolle i impressionismens musikæstetik.

På denne baggrund går førstepladsen til Chloe Ji-yeong Mun, og andenpladsen går til Claudio Arrau.

Som allerede anført i afsnittet "Generelle bemærkninger" supra er en drone på Ais/B, der repræsenterer en kirkeklokke, et dominerende formelement i Ravels "Le Gibet". Næsten samtlige deltagere i nærværende konkurrence, som opfører "Le Gibet", fremhæver ved betoning dronen dér, hvor det passer ind i sammenhængen, og underbetoner dronen på de steder, hvor den virker forstyrrende. Iblant deltagerne i 3. runde skiller Alice Sara Ott og Grigory Sokolov sig ud fra flokken, idet de ved betoning fremhæver dronen også dér, hvor den virker forstyrrende. De mange konkurrencedeltagere, som underbetoner dronen dér, hvor den virker forstyrrende, forsøger at få musikken til at lyde så elegant som muligt. Men endskønt elegance normalt er et dominerende hensyn i fransk kunst, fransk haute couture og fransk gastronomi, er det næppe en tanketorsk fra Ravels side, at dronen til tider virker forstyrrende. Døden er det overordnede tema i Bertrands digt "Le Gibet", og dødsoplevelsen, der tematiseres allerede i første strofe af Bertrands "Le Gibet", er næppe en elegant oplevelse. Når dronen i Ravels "Le Gibet" til tider virker forstyrrende, er det en påmindelse om, at døden afbryder sammenhænge og skaber kaos i den orden, som livet etablerer. Døden er som oftest en uvelkommen afbrydelse. Døden er forstyrrende. Alice Sara Otts opførelse af Ravels "Gaspard de la nuit" er ikke dateret, men opførelsen blev publiceret på YouTube den 22. september 2019; Grigory Sokolovs opførelse er fra 1977. Men så er Sokolovs opførelse, der er ældre end Otts opførelse, vel den bedste? Nej, desværre ikke. Mens Ott fordyber sig i den palet af mulige klangfarver, som Ravels "Le Gibet" frembyder, lader Sokolov hånt om alle klangfarver. Netop fordi klangfarver er et kardinalpunkt i impressionismens musikæstetik, er Sokolovs manglende interesse for klangfarver i "Le Gibet" en forhindring for, at Sokolov kan blive præmieret i nærværende konkurrence for sin fortolkning af "Le Gibet".

I den del af "Ondine", som går forud for havfruens frieri på side 13, 4. nodesystem, takt 2-5, og hvor partiturtempoet er langsomt, gør Ott sig bemærket med en række partiturfvigende betoning (cfr. afsnittet "Noter B" supra). Disse partiturfvigende betoning kunne opfattes som udtryk for den selvsikkerhed, der kendetegner havfruen, før hun frier og bliver afvist. På denne baggrund går tredjepladsen til Alice Sara Ott.